

מסורת הש"ס

(א) [לקמן מט: ט.א.], ב) [לקמן פי. סב: טו. ע"ש. ג') (א) [לקמן פי. טז"ש. ד) [לקמן מט: ט.א.] [לקמן טא.א.], 1) ימות מהל, 2) [שם מכ.א.], 3) [ג'ל' אלעזר], 4) כחורב: ס' ע"ש ימות מב: ע"ש [מספס' ימות פ"ו ה"ז] [ע"ש כמה שיעור], 5) [כמויות מ.ס. א.], 6) [ע"י מוס' בילה ס. ד"ה אלף ר"מ ומוס' ימות ל. ד"ה מי עבד ומוס' ב"ק ל: ד"ה וזכמות ומוס' ב"מ עב. ד"ה קוסמן ומוס' ב"ב ד: ד"ה וזכמות ומוס' זכמות קד. סד"ה כר"ע ומוס' כבודות כח. ד"ה ר"מ], 7) מ"ק.א. ד"ב ד: 8) כס"א: ל, 9) כס"א: זכר, 10) [כמויות יא.א.], 11) כס"א: ליום אל של ע"י, 12) [ע"י מוס' ימות מב: ד"ה רג'].

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שלג וכו' וכו' אלף אס כ שיר: (ב) ד"ה נכמי וכו' ואין זה הסיח לביתו מן הלג: (ג) ד"ה למה ליה וכו' כרבי יהודה הובא דר"מ פליג:

גליון הש"ס

נב"י והא אמרת ר"י ור"ש הלכה כר"י. ע"י מוס' לקמן דף סה ע"ב ד"ה זקלעט: נב"י בבית הפרס דרבנן ומשמא. ע"י כבודות דף כט ע"ה מוס' ד"ה הסי אל:

מוסף רש"י

אוסר לבני חצירות. דדריה בלא בעלים שמה דירה [קסח] 19. אינו אוסר. דלאו ממה דירה (שם), ר' יוסי אומר נכרי אוסר. ר' יוסי נמי כבירא ליה לאו שמה דירה, מוסי נכרי אוסר שמה יבא היום (שם). העני מערב ברגליו. כגון זה שהוא בלא דרך ואין עמו פת הדשא עני הוא, לו התייר חכמים לערב בגלגלי בלא פת [קסח] 20. להקל על העשיר. שיכל לשגר על ידי שולח ולא יעזוב הוא עצמו (שם). נשואות יתארו. דטעמא משום להבטין דין זרע רשעין לזרע שני הוא שלא תלד ספק דין ט' לראשון ספק ג' לראשון, ויתארושין ליבא למחר הכי (יבמות 28). כל הנשואות יתארו. ר' יוסי כשנתיב מוסי קאי והכי קאמר ל"י יהודה כל הנשים נשואות יתארו כקאמרת ולא גורין אירוסין אטו נשואין ומייהי בלא פליגנא עין שלא תלקח בין אלמנה לגרושה והסתיר אלמנה לזרע בתוך ימי אלה, ואנא כבירא לי אלמנה מן הנשואין לא תאסר כל שלשים ימי אלה (שם). הלכה כר' יוסי. דשרי ארוסות לינשא הויאל וליבא למינש לזרע ראשון, ושואלי לזרע, והאי דנקט ר' יוסי ולא ר' יהודה דא ר' יהודה עמי נמי ארוסא לינשא כהדיא, אלא משום דר' יוסי מכליל דיהודאיה פליג עליה. מ"ק דאמר לא ינשא ולא יתארוס אחת ארוסות

שלג חצירות. לקמן כביד מעבדין (דף נט.) וקאמר ר' יהודה עיר של רבים ונעשית של יחיד שנתמעטו אוכלוסיה מעבדו כרצונותיה ס' ריבוא ולא דמיא השתא לדגלי מדבר אין מעבדין את כולה יחד אלא אם (א) שיר חוזה לה ג' דיורין שלא יערבו עמנה למיחוי היכר לעיר של רבים דלא יערבו כולה אלא מבואות מבואות ר"ש אומר דיו לשיר ג' חצירות של ג' צ' בעלי בתים: **אוסר על בני חצירות**. שלא יוליאו מבתיהן לחצר מפני שיש לו רשות בחצר ואע"פ שאינו צעיר אוסר עליהן אם לא עירב קודם שהלך: **רבי יהודה אומר אינו אוסר**. הוהיל ואינו צעיר: **נכרי אוסר**. אף על פי שאינו צעיר שהרי יכול לבא ואין זה (א) היסח מן הלג אבל ישראל משהלך מכאן ולא צא מערב שבת הסיח לציתו מלבו כל השבת שהרי לא יבא הלך כמאן דלית לה להך דירה בעלים דמי: **לשבות אכל** כסו. מאמנש אפילו באותה העיר: **רבי יהודה**. פליג עליה דלאמר צעיר אחרת אינו אוסר הא באותה העיר אוסר ורבי יוסי נמי פליג עליה אלא חד מינייהו נקט: **ופו שאמרו**. צפירקין היא (דף מט:):

אנו אין לנו. שיכול לקנות שציתה צרגליו בלא עירוב פת אלא עני כלומר מי שהוא בדרך ואין עמו פת: **אחד עשיר**. היושב ציתו אם רצה לילך בעצמו ולהחשיך שם על התחום קונה לו שציתה: **שלא יבא**. מפני הטורח וערב צרגליו אלא התיירו לשלוח עירוב שפת ע"י שלוחו: **ומפני ליה רב חייא בר אשי**. למתני לחייא בר רב קמיה דרב: **אחד עני ואחד עשיר**. מילתיה דרבי יהודה: **למה ליה**. למיפסק הלכה כרבי יהודה (א) דרבי מאיר פליג עליה הא כיילת לעיל להיכא דלא איתמר הלכה לא כמר ולא כמר עבדין כרבי יהודה: **רב לויס בר אשי**. כללי.

ומשום דרב לית ליה קאמרת ליתנהו והא ר' יוחנן קאמר להו והלכה כר' יוחנן: **הינמה לא תחלוץ**. בתוך ג' חדשים למיתת בעלה. מפרש טעמא ציצמות [נאח:] שמה מעוברת היא וחליטת מעוברת אינה חליטה וא"ת תחלוץ בתוך ג' ותמתין עד לאחר ג' שאם תמנא מעוברת אינה זריכה חליטה אם תלד וולד של קיימא ואם לא תמנא מעוברת אינה זריכה חליטה אחרת ואם תלד וולד שאינו של קיימא תחלוץ פסע שניה שמה יבא וולד של קיימא ואינה חליטה לאוסרה לכהונה ונמנא מזריכה כרוז לכהונה וליזריכה דלמא איכא דהוי בחליטה ולא הוא בצרכיה וסבר שרו חלוטה לכהן: **ולא חסייבס**. שמה מעוברת היא ונמנא בזה על אשת אחיו שיש לה (א) בנים והרי היא עליו

בכרת אבל לאחר שלשה דינכר בה שאינה מעוברת או תחלוץ או תתייבס: **שאר כל הנשים נוי**. שמה תלד בתוך תשעה למיתת בעלה ספק בן שצעה לאחרון ספק בן תשעה לראשון ובעינן הצמח כדאמרנין ציצמות (דף מב.) שמה ייבס אשת אחיו מאמנו ועוד יש אירוסין הרבה: **ולא יתארוסו**. גזור רבנן אירוסין אטו נשואין: **אחס כפולוט נוי**. מפרש התם (סז:) אחת שנישאו לזה כשהן בחולות ואחת שנישאו לזה כשהן שצולות שנתאלמנה או נתגרשה כבעלה זה צין מן האירוסין צין מן הנשואין זריכות להמתין אחר הגט או אחר המיתה ג' חדשים: **אחס ארוסות**. אף על גב דלרוסה לא בת עיבורי היא גזור רבנן ארוסה אטו נשואה: **דברי ר"מ לא גרסי'** אלא סתמא היא: **יתארוסו**. מיד דהא לא מיעברא משני תוך ג' ואם תלד בתוך ט' ודאי דראשון הוא דאי מאחרון בן ששה הוא ולא חיי: **ותארוסות**. שנתאלמנו או שנתגרשו מן האירוסין ינשאו מיד דהא לא מיעברא מראשון: **חוץ מן הארוסה שציהודס**. שהיו רגילין ליחד חתן וכלה קודם כניסתן לחופה כדאמרנין כתובות (דף יג.): **גם צה**. רגיל צה ומכירה ומרוכה לו: **כל הנשים יתארוסו**. אתנא קמא פליג דאסר אפי' ליאסר ואדריצי יהודה פליג דשרי ארוסה לינשא: **חוץ מן האלמנה מפני האיבוס** שאסורה ליאסר כל ימי אכלה אבל גרושה תיאסר מיד: **הלכה כר' יוסי**. דמתיר ליאסר מיד: **ואמרנין מכלל**. דהך סתמא דתניא לעיל אחת ארוסות ואחת נשואות יחדאה היא: **ותפסיו**. צניחותא: **רדופה** לילך לניס אביה. מדירה לדור צבית אביה צעיר אחרת ואינה רגילה עס בעלה: **חולה**. ואינה מקבלת טורח שמישי: **עקרה**. מחמת מול שצבר נישאת לג' בני אדם ולא ילדה להן והזוחק עקרה: **איילונית**. ממעי אמה ויש לה סימנין שאין לה שערות ולא דדין ולשון איילונית דוכניתא כאלו זה (א) שאינו יולד (א): **ושאינה ראויה לילד**. מחמת משקה סם: **דברי ר"מ**. אלמא ר"מ הוא דגזר צההיא דפשיטא לן דאינה מעוברת וה"ה לארוסה: **ונמס ליה**. לר' יוחנן למימר הלכה כר' יוסי דהא איהו גופיה כייל לעיל [מו:] ר"מ ורבי יוסי הלכה כר' יוסי אלא ש"מ לא אמר ר' יוחנן להני כללי אלא הכי אמוראי אמרינהו מנפשייהו: **ומאי קושיא דנמא**. אע"ג דכייילנהו ר' יוחנן איתרטיך ליה למיפסק צהא משום דהוה רבי מאיר מחמיר ואמר שמואל הלכה כרבי מאיר בגזירותיו ככל מקום שהחמיר ואמאי רבי יוחנן לאפוקי לדשמואל מיהא דצהא הלכה כרבי יוסי: **ליזיר**. שזוכניסן לקדושה: **ומעלה**. השטר: **צערכאות שולן**. לפני דייניהן לתחות ואע"פ שהוא חשיבות להן ואיכא למיחש דלמא אזלי ומודו אפ"ה שרי: **מפני שהוא רמזיל מידס**. שלא יחזור העובד כוכבים ויערער על המכירה: **צום הקצרוס ס"ה**. הא עבר בלאו: **שאינו מואל לנמור**. צארכי:

מי שהוציאوهו פרק רביעי עירובין

מו.

לח א מיי פ"א מהל' יבוס הלכה יט סמנ עשין כז טוש"י אה"ע ס' קסד ספיק א וס' יג ספיק ב:

לח ב ב ג מיי פ"א מהל' גירושין הל' יח [והלכה כן סמנ עשין ג טוש"ע אה"ע ס' יג ספיק א:

ב ד מיי פ"ט מהל' ע"ז הלכה יד סמנ לאון ממ טור ש"ע י"ד ס' קמט ספיק ג [ונכרז אלפס הלכות טומאה

בא ה ה מיי פ"ג מהל' אכל הלכה יד סמנ לאון רלג טור ש"ע י"ד ס' שעט ספיק א [ונכרז אלפס שס:]

רבינו חננאל

שלש חצירות של שני בתים כו'. ופירקין כדפרקין לעילא. ואקשנין מיהא דתנן ר' יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר לא אמרו מערבין אלא להקל על העשיר שלא יהא צריך לצאת לערב ברגליו. ומתני ליה רב (נחמי) חייא בר אשי לחיאי רב רב קמיה דרב, אחד עני ואחד עשיר, וא"ל רב תאנייה הלכה כר' יהודה. כלומר קבעה במשנתנו הילכתא כר' יהודה, ואי אתא להא דר' יוחנן למה ליה למתנייה במתני, אציג דלא תניא הא ידעי דהילכתא כר' יהודה דהא ר' מאיר פליג עלי. ודחינן דילמא רב פליג על ר' יוחנן ואמר ליתנהו להני כללי, ורב ר' יוחנן הלכה כר' יוחנן. אלא מיהא דתנינן היבמה לא תחלוץ ולא תתייבס עד שיהו לה שלשה חדשים, וכן שאר כל הנשים לא ינשאו ולא יתארוס עד שיהו להן שלשה חדשים, אחד בתולות ואחד בעולות אחד אלמנות ואחד גרושות כר'. ר' יוסי אומר כל הנשים יתארוס חוץ מאלמנה מפני האיבול. וא"ר (יוסי) [אנס] א"ר יוחנן הלכה כר' יוסי. ואמר מכלל יחיד פליג עליה. אין והתניא הוי שהיתה רדופה לילך לבית אביה, או שהיתה לה כעס כבעלה או שהיה בעלה זקן או חולה או שהיתה חולה או קטנה או איילונית או עקרה או זקנה שאינה ראויה לילד, והמפלת לאחר מיתת בעלה זריכה להחמין שלשה [דרושין] דברי ר' מאיר, ר' יוסי מתיר ליארס ולהנשא מיד. למה ליה לר' יוחנן למימר הלכה כר' יוסי והא ר' יוחנן הווי דאמר ר' יהודי ור' יוסי הלכה כר' יוסי, וכל שכן ר' מאיר ור' יוסי שהלכה כר' יוסי. אלא שני ליתנהו להני כללי. ודחינן ומאי קשיא דילמא לעולם איתנהו להני כללי. ר' יוחנן לא איצטריך למימר הכא הלכה אלא כר' לאפוקי מרב נחמן אמר שמואל, דאמר הלכה כר' מאיר בגזירותיו, והא גזירה היא דגזר עקרה ואילונית ומי שאינה ראויה לילד ואפי' המפלת לאחר מיתת בעלה, אטו ראויה לילד. אתא לרחווי להא דרב נחמן אמר שמואל, ואמר הילכתא כר' יוסי דפליג על ר' מאיר. אלא מיהא דתניא הולכין ליירד של גוים ולוקחין מהן בהמה וכו' עד (דמטי) [ומטמא] ללמד תורה ולישא אשה, א' ר' יהודי אימתי בזמן שאינו מוצא ללמד. נ"י אמר דאמר יטמא שמוצא ללמד נמי יטמא לפי

שלש חצירות של שני בתים (א) ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כרבי שמעון ומאן פליג עליה רבי יהודה והא אמרת רבי יהודה ור"ש הלכה כרבי יהודה ומאי קושיא דילמא הכא נמי היכא דאיתמר איתמר היכא דלא איתמר לא איתמר אלא מהא דתנן (א) המניח את ביתו והלך לשבות בעיר אחרת אחד נכרי ואחד ישראל אוסר לבני חצירות דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אינו אוסר רבי יוסי אומר נכרי אוסר ישראל אינו אוסר מפני שאין דרך ישראל לבא בשבת רבי שמעון אומר אפילו הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר אינו אוסר שכבר הסיח דעתו ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב (א) הלכה כר"ש ומאן פליג עליה ר"י (א) והא אמרת רבי יהודה ור"ש הלכה כרבי יהודה ומאי קושיא דלמא הכא נמי היכא דאיתמר איתמר היכא דלא איתמר לא איתמר אלא מהא (א) דתנן וזהו שאמרו העני מערב ברגליו רבי מאיר אומר אנו אין לנו אלא עני רבי יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגליו (א) ומתני ליה רב חייא בר אשי לחיאי בר רב קמיה דרב אחד עני ואחד עשיר ואמר ליה רב סיים בה נמי הלכה כרבי יהודה תרתי למה לי (א) והא אמרת ר"מ ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה ומאי קושיא דילמא רב לית ליה להני כללי אלא מהא (א) דתנן (א) היבמה לא תחלוץ ולא תתייבס עד שיהו לה שלשה חדשים (א) וכן שאר כל הנשים לא ינשאו ולא יתארוס עד שיהו להן שלשה חדשים אחד בתולות ואחד בעולות אחד אלמנות וארוסות ינשאו חוץ מארוסה שביהודה מפני שלבו גם בה ר' יוסי אומר כל הנשים יתארוסו חוץ מן האלמנה מפני האיבול (א) ואמרין רבי (א) (אליעזר) לא על לבי מדרשא אשכחיה לרבי אסי דהוה קאים אמר ליה מאי אמור בבי מדרשא אמר ליה הכי אמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי מכלל דיחידאה פליג עליה אין (א) והתניא (א) הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה או שהיתה לה כעס עם בעלה או שהיה בעלה זקן או חולה או שהיתה היא חולה עקרה זקנה קטנה ואילונית ושאינה ראויה לילד או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין המפלת לאחר מיתת בעלה כולן צריכין להמתין ג' חדשים דברי ר"מ רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד למה לי והא אמרת ר"מ ורבי יוסי הלכה כר' יוסי ומאי קושיא דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל אמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין

הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס"ד טומאה דאורייתא היא אלא (א) בבית הפרס דרבנן ומשמא לישא אשה וללמוד תורה אמר רבי יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל מוצא ללמוד לא יטמא ר' יוסי אומר (א) אף בזמן שמוצא ללמוד נמי יטמא לפי שאין
הכ"י גרסינן רבי יוסי מתיר לִיִּיאִרֶם וליִנְשֵׂא מיד. ואין להאריך כאן (א): והכלים
דלמא לאפוקי מדרב נחמן אמר שמואל דאמר (א) הלכה כרבי מאיר (א) בגזירותיו אלא מהא (א) דתניא (א) הולכין ליירד של נכרים ולוקחים מהן בהמה ועבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידן (א) ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן וכשם שמממא בחוצה לארץ כך מטמא בבית הקברות בית הקברות ס